

20. december

Næste morgen, den 20 december, sidder Fire og Fem lidt modfaldne på kanten af søen og kigger ud på den brede rolige flade. "Hvordan mon troldene kom over" siger Fire pludselig. "Den lille trold sagde, at de tog over i skoven på den anden side, men hvordan kom de over?"

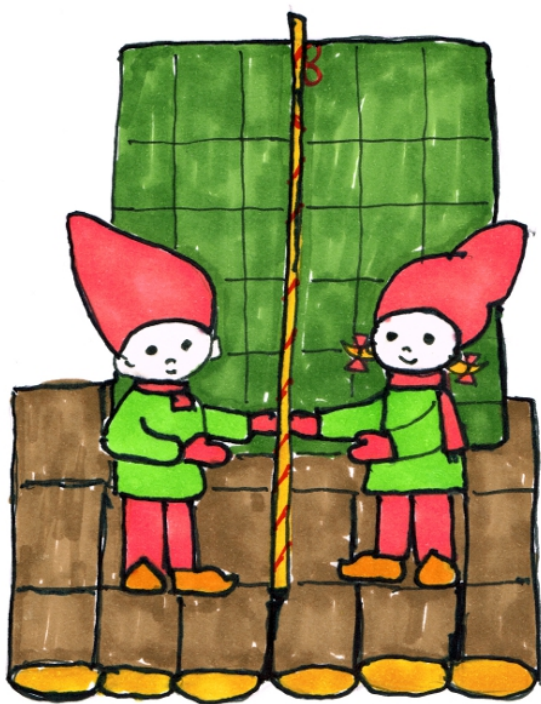
"Vi spørger svanerne" siger Fem ivrigt. "De bor her, de må vide det". Svanerne er allerede ved at gå ud i vandet, men Fire og Fem skynder sig hen til den unge, der virkede som den mest venlige i går. "Du svane" siger Fem "har du set troldene her for nylig?" "Ja da" siger svanen, "de er lige sejlet over søen. Sikken en larm og ballade. Og sikken en tid det tog. Men over kom de da". "Men hvordan?" spørger Fem ivrigt. "På tømmerflåder" svarer svanen, "de binder grene sammen og stager og ror over på den anden side".

"Kan vi ikke også gøre det?" spørger Fire ivrigt, "kom vi laver en tømmerflåde". Og så finder de en masse grene og nogle lange rødder til at binde dem sammen med og et par lange pinde til at ro med. "Men vi bliver meget våde" siger Fem, og ser bekymret på de store huller mellem de sammenbundne grene. "Jeg kan flette en måtte af siv" siger Fire "mor har vist mig, hvordan man gør, og så kan vi sidde tørt hele vejen". Og lidt efter har hun flettet en fin sivmåtte. Svanen hjælper dem med at skubbe flåden ud i vandet, og den hjælper dem også med at komme ombord, og så går de i gang med at ro. Det er hårdt. Det er meget hårdt. Det er faktisk så hårdt, at da de har roet et lille stykke siger Fire: "Vi kommer aldrig over på denne her måde Fem, vi kan måske ro ud til midten, men så kommer vi aldrig videre".

Og de ser lidt triste ud. "Jeg har en ide" siger svanen, som som har siddet og fulgt deres anstrengelser med et bekymret blik. "Jeg kan trække jer ud til midten, så langt som jeg må svømme ud. Og så kan I ro derfra. Så skal I kun ro det halve af vejen".

"Vil du virkelig gøre det?" spørger Fire "og hvad siger din far?" spørger Fem. "Det går nok" siger svanen, "find lige noget jeg kan holde fast i, så sejler vi". Og så finder de et langt bøjet siv, som svanen får om halsen, og så går det i fuld fart hen over vandet. Inde fra bredden hører de svanefar råbe: "hej du der, vi har svømmetime" og svanemor der råber: "ikke længere end til midten lille

skat". Og så kan de ikke høre mere, for vinden suser om deres ører.

Da de er kommet ud til midten af søen standser svanen og siger: "Nå, her står jeg af, held og lykke med det hele". Og så vender den om og svømmer hurtigt tilbage mod bredden. "Tak" råber nisserne i kor, men så får de travlt med at få årerne i vandet, inden flåden vipper rundt med dem.

Og så ror de, og ror, og ror, og det går alt for langsomt. Og det er alt for hårdt. "Tror du vi klarer det?" stønner Fem, da hans åre for femte gang smutter op ad vandet. "Vi skal klare det" stønner Fire og trækker endnu hårdere i sin åre. I det samme får de et lille vindpust i nakken. "Nu begynder det også at blæse" siger Fire lidt bekymret, "men det blæser med os" siger Fem, "vent lidt, måske kan vi bruge vinden. Hjælp mig lige med at få måtten op". De får med lidt besvær den flettede måtte, som de sidder på op, og Fem tager sin åre. "Så skal vi bare have måtten bundet fast til åren" siger han – "så har

vi et sejl!!!". "Du er et geni" siger Fire "men hvad skal vi binde den fast med?". Fem kigger sig lidt om, og så begynder han at trække en lang tråd ud af sit efterhånden temmelig lasede halstørklæde. "Sådan" siger han, da han har bundet måtten fast til åren," så sætter vi den ned i bunden og holder godt fast". Og det gør de, og nu går det i susende fart hen over søen. Det går så hurtigt, at de suser helt op på bredden og tømmerflåden får et stød, så det hele falder fra hinanden og masten vælter. "Nå" siger Fire, "den kan vi i hvert fald ikke bruge, når vi skal tilbage". "Ja, hvordan skal vi egentlig komme tilbage?" siger Fem lidt bekymret. "Det finder vi ud af til den tid" siger Fire. "Nu skal vi finde Troldeskoven og troldene og vores lillebror. Jeg håber, vi kan finde nogen, vi kan spørge om vej, for denne her skov ser lidt vild ud, synes jeg".

"Jeg er meget våd" siger Fem, "der er vand i mine træsko og jeg er træt i armene. Kan vi ikke blive her til i morgen, og så finde nogen at spørge om vej?" "Jo", siger Fire og ser sig om. "Der er en lille hule derhenne ved det store træ, der er sikkert tørt og godt. Mine træsko er også fulde af vand".

I det samme ser de nogle store fugle, der kredser over hovedet på dem. Fem dukker sig lidt, men Fire siger: "Det er krager, de er ikke farlige. Krager kommer langt omkring, måske ved de, hvordan vi skal finde troldene". Og da en af kragerne sætter sig i nærheden af dem, siger Fem: "Halløj du der krage. Ved du, hvor vi kan finde troldene?" Kragen kigger på ham først med det ene øje og så med det andet, og så siger den. "Ork ja, jeg kender alle troldene. Jeg er faktisk ansat hos troldenes høvding".

"Jaså" siger Fem høfligt, "og hvad laver du så?" "Jeg, øh, finder ting og sådan" siger kragen lidt svævende - "men hvad var det I ville vide?" "Vi vil bare gerne vide, hvilken vej vi skal gå for at finde troldene", siger Fire tålmodigt. "Åh javel" siger kragen, "I skal bare gå af den lille skovsti derhenne, så kommer I til Troldeskoven, og så skal I følge stien til I kommer til en stor lysning. Men ellers kan I bare gå efter lyden. Det er ikke til at tage fejl af. Bare gå efter lyden".

"Tak" siger nisserne høfligt, men kragen er allerede væk. Og meget snart efter sover Fire og Fem i den lille hule, mens deres træsko står til tørre.